

**ÉVKÖZI 2. VASÁRNAP****A év**

1– 4 oldal

Olv.: Iz 49,3.5-6 – 1Kor 1,1-3 – Jn 1,29-34  
 Keresztelő szent János második tanúsága

**KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL*****Szentmise bevezetése***

Kedves Testvérek! Ünnepek után az Egyház a zöld színt használja. Az évközi vasárnapok emlékeztetnek bennünket Jézusra, aki mindennap velünk van, nemcsak az ünnepekkor, hanem az év minden napján. Mi is egymással összetartozunk nemcsak kivételes alkalmakkor, hanem életünk minden napján. Gondoljunk arra, hogy megint egy új időszak kezdődik. Napról-napra élünk, peregnék az évek és Isten jön hozzánk.

Egyszer valaki azt mondta, hogy ő még nem keresztény, mert még keresi az Istent. Erre valaki azt válaszolta: Istent nem kell keresni, Isten a helyén van, te nem vagy a helyeden. Akkor leszel a helyeden, ha rád találhat az Isten, ha engeded, hogy megtaláljon téged az Isten!

***Engedjük Istennek, hogy ránk találjon!***

Gondoljunk erre most, amikor az ünnepek után egy új egyházi évet kezdünk ilyen értelemben. Az ember életminősége a lelkiektől függ! Lelki életünk azt jelenti, hogy ránk talált az Isten és Isten Lelke formálja, alakítja a gondolatainkat, terveinket, az életképünket.

Ezt a szentmisét egy 50. házassági évfordulóját ünneplő házaspárért ajánljuk fel. Segítsünk nekik a hálaadásban és osszuk meg az örömeiket. Azt szeretnék megköszönni Istennek, hogy egymásra találtak. Az élet nagy ajándéka, amikor emberek egymásra találhatnak. Nagy igazság ez! Ne engedjük, hogy feledésbe merüljön! Tartsunk bűnbánatot.

***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! A tanúk szerepe rendkívül fontos a közösségek életében, az emberiség életében. Az egész kereszténység tanúkra hivatkozik. Jézus elküldi az apostolokat - ezzel kezdődik az Egyház élete: Menjetek el az egész világra és tegyetek tanúságot arról, amit Tőlem tanultatok, amit megtanultatok, azt mondjátok tovább! Annak a kimondott szónak van hatása, amit az emberek saját átélt élményei gazdagítanak.

János - ahogy hallottuk – Jézusról tanúskodik, azt mondja, nem ismerte Jézust, de fölismerte! Ez nagyon fontos különbségtétel, hogy **János a Lélek sugallatára fölismerte Jézust**, aki jött feléje! Jézus a főszereplő, nem János! Az evangélium nem azt mondja, hogy Keresztelő János, hanem csak Jánosról beszél, mert itt most nem az a fontos, hogy János a Keresztelő kereszteli az embereket, hanem

***Jézus a fontos, aki Lélekkel és Léleken kereszteli meg a világot!******Az ember egyedül a Lélekre alapozhatja az életét!***

A mai vasárnap üzenete, hogy Léleken megkereszteltek vagyunk mindannyian, akik itt vagyunk! Minket választ ki Isten, hogy tanúskodjunk róla, arról a másfajta gondolkodásról, amit elindított bennünk keresztségünk révén hitünkre hivatkozva az Isten. Ez azért nagyon

fontos, mert mintha az ember zavarban lenne, mintha az egész emberiség nem tudna mit kezdeni azzal a kérdéssel, hogy mire is alapozhatja az életét.

***Egyedül a Lélekre alapozhat az ember!***

Nem állítom egymással szembe a testet és a lelket, mert az ember testes-lelkes lény. Nem lehet külön a testéről és külön a lelkéről beszélni. Ugyanakkor tudjuk, hogy mekkora erők vannak bennünk, amik a lelki értékekkel, az isteni értékekkel küzdenek, harcolnak. A világ minden bizonytalansága abból származik, hogy azok a lelki, isteni értékek, amikre mindannyian vágyakozunk, ***azok az isteni értékek határoznak meg mindent!*** Ha ezek nem működnek, akkor zavar támad az ember életében!

***Ha nem működik  
az elfogadás, a megértés, a türelem, a nagylelkűség, a megbocsátás,  
akkor zavar támad!***

Akkor egymással szembe kerülnek az emberek, egymással nem tudnak mit kezdeni, ellenségekké válnak! Nem azért, mert olyan értelemben van bajuk egymással, amit érdemes számon tartani. Szó sincs erről az esetek többségében, csak fegyelmezetlenek vagyunk, nevetlenek vagyunk, mert *a Lélek vezetését, a Lélek tanítását nem tettük életünk mércéjévé!*

***Istennek fontosak vagyunk!***

Arra van szükségünk, hogy Valaki kijelentse, hogy fontosak vagyunk! Ez mindennél fontosabb! Jézus azért jön, hogy elmondja nekünk embereknek, hogy mi mindannyian az Isten fiai vagyunk, mi fontosak vagyunk az Istennek! Jézus azért lett Emberré, hogy elhozza nekünk Istennek ezt a megkülönböztetett atyai jószágát, szeretetét!

***Fontosak vagyunk az Istennek! Erre lehet építeni!***

Minden emberi élet erre a vallomásra épül. Amikor emberek egymásra találhatnak, akkor az hatja át őket, hogy fontosak egymásnak. Akik ma az 50. házassági évfordulójukat ünneplik, arra gondolnak vissza, mit jelentett az, hogy egymásra találtak, mit jelentett az, hogy egymásnak fontosak. Ezért van szükségünk a Lélekre, az Istenre, aki segít nekünk abban, hogy el ne veszítsük ezt a fölismerést. Ezt a lelki élményt meg tudjuk őrizni. Ez nem egyszerű, mert a testünk lehúzó.

***Ha az ember a Lélek szerint formálja, alakítja az életét,  
az erőfeszítéseket kíván tőle,  
lemondást, alázatot, nagylelkűséget kíván az embertől!***

***Istenhez tartozunk!***

Nem szabad elbújni különböző szokványos, sokszor hallott szlogenek mögé, hogy ilyen volt a gyerekkora, nem volt jó a neveltetése, ilyen a természete. Nem lehet egy életen keresztül ilyenre hivatkozni. Ezek a hivatkozások mind arról szólnak, hogy az ember lusta, hogy az ember nem akarja vállalni azt, hogy áttörje a határait, a korlátjait. Az ember mintha nem gondolna arra, hogy mi is életének az alapja.

***Életünk alapja a Szentség! Az Isten!***

Életünk alapja nem az, hogy kinyitjuk a szemünket, tesszük a dolgunkat, fönntartjuk magunkat, különböző feladatokat elvégzünk. Nem! A lényeg nem ez!

***Létünk alapja az, hogy Istenhez tartozunk!***

Ha ezt elvétjük, akkor elvétjük az életünket! Nagyon nehéz ezt belátni egy olyan világban, ahol elhatalmasodott az istenellenesség, a hitetlenség.

***A száz év magányról***

Talán többen olvasták Gabriel Garcia Márqueznek könyvét, amit a XX. század második felében írt: „*A száz év magányt.*” Erre a könyvre hivatkozva békedíjat is kapott. Azzal a kérdéssel foglalkozik, mi az alap, amire az emberiség hivatkozhat. Azt mondja, az emberiség egyre hivatkozhat: ***Van Isten!*** Sőt még tovább megy! Válasza a mai üzenettel összecseng, nemcsak arról van szó, hogy van Isten, - ezt az ördög is tudja – hanem:

***Ez az Isten szeret! Istennek az ember fontos!***

Isten az embert elhalmozza ajándékával, - amit latinul graeciának mondunk, - vagyis kegyelemmel. Ebben bent van a grátisz szó. Isten ingyenesen elhalmozza szeretetével az embert! Jézus azért jön, arra akar minket rávenni, hogy engedjük be az életünkbe! Ez az isteni ajándék, isteni jóindulat alakítsa át bensőnket, e szerint éljünk, e szerint tervezzük meg az emberi kapcsolatainkat! Erre hivatkozva építsük újjá életünket minden bűnünk ellenére, mert a szeretet sok bűnt eltakar! Senki se azzal foglalkozzon, hogy sok bűne van, vagy kevés. Mindenkinek van, sok, kevés, csak az Isten tudja, de mind e fölött ott van Istennek ez az ingyenes ajándéka! A Szentírás így mondja, amikor elárad a bűn, akkor mindezt felülmúlja a kegyelem!

***Mindenek ellenére a szeretet nagyobb hatalom, mint az önzés!***

Elemezgettem volna ezt a könyvet. Akinek megvan, olvassa el. A XX. századi ember problémájával foglalkozik olyan hatásosan, lényegre törően, hogy erre békedíjat adtak, olyan gondolatok fogalmazódtak meg a céltalan, az élete értelmét kereső emberről! A minden igazságot elfelejtő, titkos kór áldozatává lett ember azt az egyszerű választ kapja: ***Van Isten!***

A történet arról szól, hogy elindul egy csapat, mert nem találja az élet értelmét. Egy őserdőbe kerülnek, egy tisztásra, ahol letelepednek, hogy ott fölépítsék új életüket. Egy titkos kór átka az álmatlanság, aztán az álmatlansághoz társul a felejtés, mindent elfelejtene. A csapat vezetőjének - Mózesének - a fia ötvösművész, aki keresi üllőjét, megtalálja, csak nem tudja mi az. Ott van a kezében és nem tudja mi az. Az apja ráírja, hogy üllő. Minden, ami körülveszi őket, amivel addig éltek és természetes volt számukra, mindaz ismeretlen lesz, nem ismerik föl. A vezetőjük mindennek a nevét ráírja, az asztalra ráírja, hogy asztal, a székre, hogy szék, stb., hogy el ne felejték. Akkor a főhelyen egy táblát szúr le és ráírja:

***Van Isten!***

***Ezt nem szabad elfelejteni! Ez létünk alapja!***

***A könyv mai aktualitása a válságban***

Most, a XXI. század elején ennek hallatlan aktualitása van, mert a megváltás éppen erről szól. Jézus küldetése az embert arra figyelmezteti, hogy Istenhez tartozik! Rossz útra tér az ember, ha kikapcsolja életéből az Istent, mert ez az alapvető kapcsolat, hogy ő Valakinek fontos! Ez határozza meg minden emberi kapcsolatunkat. Akinek ez a felismerése nincs, az nem tud

emberi kapcsolatot kötni, még akkor sem, ha úgy hiszi, hogy igen, mert minden emberi kapcsolatában az ő egyéni önzése dominál. Visszagondolva az elmúlt évekre, amikor globális válságról beszélünk, akkor ez az alapkérdés.

***Az emberiség elvesztette léalapját,  
elvesztette az Istent, akire rá lehet építeni az életét!***

Zavarttá lett, mindent meghatároz az önzés! Mindig, mindig csak a sikerről, a versenyről van szó és túl sokan vannak, akik lemaradnak, mert ha ez az alapélményem nincs, akkor mit számít a másik ember! Ne áltassuk magunkat! Nem erről szól minden:

***Bűn van, de bűnös nincs!***

A mindennapokra lefordítva a válság amiben vagyunk, erről szól! Fejünk fölött átcsapott a hullám, mindenki a rossz tapasztalatokról, rossz élményekről beszél, panaszkodik, csak éppen bűnös nincs. Hogyan? Különböző procedúrák, processziók vannak, bírósági eljárások és mindenkiről kiderül, hogy nincs bűne. Közben... Furcsa világ ez. A neoliberális gondolkodás elhitette velünk, hogy a piac mindent rendez. Nem rendez. Azt is ígérték, hogy jólét lesz, mert egyszer csak túlcsoordul a pohárban, amit bele öntenek és ami túlcsoordul, az lesz majd a szegényeké. Nem csordult túl, hanem mindig nagyobb lett a pohár.

***A válság azt jelenti: a léalapunk bizonytalanodott el!  
Az ember alapja szent: Isten!***

Lehet homokra építeni, lehet sziklára építeni. A Biblia azt mondja, a szikla pedig Krisztus! Ez az igazság, amivel foglalkoznunk kell! Az egyházi év arról szól, hogy az ember sziklára építhet, Krisztusra, aki meg tudta győzni az embert a felől, hogy ***az ember fontos az Istennek! Ez az utunk!*** A nemzetek, a népek – ahogy hallottuk az ószövetségi Szentírásban – erre az igazságra várakoznak!

***Aki itt ül mellettünk, az arra várakozik,  
hogy ezt az igazságot az ember meg tudja mutatni neki, mert ez az élet!***

+ A M E N +

***Szentmise befejezése***

Kedves Testvérek!

Minden szentmisében üzenetet hallunk: „***Íme az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűneit!***” Furcsa ez a világ, bűn van, bűnös nincs, következésképpen bűnbánat sincs! Ennek oka, hogy szeretet sincs, legalább is elegendő nincs. Az adósság olyan, amit vissza kell fizetni. Vagy visszafizetik, vagy elengedik! Minden szentmisében halljuk: *elveszi a világ bűneit*, tehát az adósságunkat rendezi! Néha jó lenne erre is gondolni, amikor a bűnadósságunkra gondolunk, mert e nélkül nem tudunk megszabadulni a terheinktől sem.

A mai napon Árpád-házi szent Margitra is gondoljunk, aki a nemzet adósságáért áldozta életét, odaadta mintegy engesztelő áldozatul. A nap folyamán, ha kicsit elcsendesednek, köszönjék meg szent Margit életáldozatát.

Isten áldását kérjük Endrére és Juliannára házassági évfordulójuk alkalmából. Ebben az áldásban fogadjuk Isten közeledő, közelítő szeretetét!

+ Á L D Á S +